

4. Obligatorisk uddannelse/sprøjtebevis.

Alle erhvervsmæssige brugere af bekæmpelsesmidler skal gennemgå et obligatorisk kursus i miljø- og sundhedsmæssigt forsvarlig anvendelse af bekæmpelsesmidler med henblik på at opnå et sprøjtebevis. Der er i dag en god og velfungerende undervisning på disse områder på især landbrugs- og gartneriskoler, men også på specialarbejderskoler. Det er vigtigt at fastholde uddannelsen af brugere inden for disse eksisterende rammer. Der bør ikke opbygges et selvstændigt uddannelses- eller oplysningsapparat i Miljøministeriets regi.

Det må i samarbejde med de relevante uddannelsesinstitutioner overvejes, inden for hvilke områder den eksisterende uddannelse kan udbygges. Udgifterne til denne udbygning afholdes af provenuet fra gebyrerne på bekæmpelsesmidler.

Herudover skal det undersøges, hvorledes efteruddannelse af brugerne bedst gennemføres, således at de kan tilbydes efteruddannelse af kortere varighed i løbet af 1987.

5. Mulighed for konkrete forbud mod eller påbud om ændret sprøjtning.

Som alternativ eller supplement til et generelt forbud mod plansprøjtning og til godkendelse af konkrete sprøjtninger samt til uddannelsesordninger bør der være mulighed for i konkrete tilfælde at forbyde sprøjtning eller påbyde ændret sprøjtning, begrundet i miljø- eller sundhedsmæssige forhold. Nødvendigheden heraf må ses i sammenhæng med punkt 2 og 3.

6. Fastsættelse af maksimale grænser for miljøbelastningen af bekæmpelsesmidler.

En anden mulighed for at begrænse forbruget kan være at arbejde hen mod et klassificeringsgrundlag for bekæmpelsesmidlers miljøbelastning. Efter tilvejebringelsen af dette grundlag vil der kunne fastsættes grænser for den samlede miljøbelastning, som arealer maksimalt må udsættes for. Med den eksisterende viden er det dog teknisk vanskeligt at gennemføre en sådan ordning, ligesom det er forbundet med væsentlige administrative problemer at kontrollere ordningen. Statens

Planteavlsvforsøg arbejder allerede i dag med disse problemer.

7. Sprøjtejournaler.

Et væsentligt element i flere af de nævnte forslag til lovinitiativer er kontrolmuligheden hos den enkelte bruger. Da der i dag i en vis udstrækning føres sprøjtejournaler af brugerne, og da dette er en relativt lille foranstaltning, som kan gennemføres uden større omkostninger for brugerne, foreslås det – af hensyn til mulighederne for at føre tilsyn og kontrol – at der indføres sprøjtejournaler for de erhvervsmæssige brugere af bekæmpelsesmidler.

8. Typegodkendelse for sprøjtemateriel.

Der indføres typegodkendelser for sprøjteudstyr, eventuelt med bistand af Statens Jordbrugstekniske Forsøg og med krav om periodisk syn afhængigt af udstyrets alder. Det er i den forbindelse væsentligt, at rådgivning om vedligeholdelse og anvendelse fortsættes og udbygges i nødvendigt omfang.

c. Reduktion af det samlede areal, der besprøjtes

En anden metode til at mindske den miljømæssige belastning af bekæmpelsesmidler er at friholde særlige arealer for sprøjtning.

Dette kan ske ved en række lov- og bekendtgørelsesændringer, der vil medføre:

1. Forbud mod anvendelse af bekæmpelsesmidler ved de vandløb, søer, moser og strandsumpe og på de strandenge og hejder, der er omfattet af naturfredningslovens § 43, og som er nærmere defineret i Miljøministeriets cirkulære nr. 222 af 1. december 1978 og cirkulære nr. 103 af 27. marts 1984 samt i en bræmme omkring eller langs disse arealer på 10 meter, dog under forudsætning af, at der under særlige omstændigheder vil kunne dispenseres fra forbudet.
2. Forbud mod spredning af bekæmpelsesmidler inden for en vis afstand fra naboers private haver samt fra ejendomme, hvis arealer dyrkes uden anvendelse af bekæmpelsesmidler.